

ви говорѣхъ духъ сѧ, и животъ сѧ. Но ^кима
нѣкои отъ васъ които не вѣрувагъ. Защо-
то ^лзнаяше Іисусъ изъ начало, кой сѧ що
не вѣрувать, и кой е дѣто ще го прѣдаде.
И казуваше: За това ^мви рѣкохъ, че ни-
кой не може да дойде при мене, ако не му
е дадено отъ Отца ми. ^пОтъ това мнози-
на отъ неговы-тѣ ученици ся повѣрихъ
назадъ, и не ходяхъ вече съ него.

Тогава рече Іисусъ на дванадесетъ-тѣ:
Да ли ищете и вы да си идете? А Симонъ
Петръ му отвѣща: Господи, при кого да
отидемъ? ты имашь ^одумы на животъ вѣ-
ченъ. И ный ^пповѣрувахъ и познахъ че
си ты Христосъ Сынъ на Бога живаго. От-
говори имъ Іисусъ; ^рНе избрахъ ли азъ васъ
двадесетъ-тѣ, но сединъ отъ васъ е діа-
волъ? Казуваше ^зІудѣ Симоновъ Искра-
ріотскій; защото той, който бѣ единъ отъ
двадесетъ-тѣ, щѣше да го прѣдаде.

ГЛАВА 7.

И слѣдъ това ходяше Іисусъ по Гали-
лею; защото не рачаше да ходи по Іу-
деї; ^апонеже Іудеи-тѣ ишѣхъ да го у-
бийтъ. А ^ббѣ близу Іудейскій-тѣ празд-
никъ на шатрораспѣваніе-то. И ^врекохъ
му братія-та му: Прѣмини отъ тука, и иди
въ Іудеї, за да видять и твои-тѣ учени-
ци ^гла-та които правишъ: Защото никой
не прави нѣшо скрышомъ, и ище да бѫде
той явенъ. Ако правишъ това, яви себе си
на свѣтъ-тѣ. Защото ^знито братія-та му
вѣрувахъ въ него. Тогава казува имъ Іи-
сусъ: Мое-то врѣме не е настаняло още,
а ваше-то врѣме е вынажги готово. Васъ
свѣтъ-тѣ ^ине може да вы пенавижда; но

^к Ст. 56.^л Гл. 2; 24;
25. 45; 44.^м Ст. 44, 45.^и Ст. 60.^о Дѣян. 5; 20.^п Мат. 16; 16.^{Мар.} 8; 29.^{Лук.} 9; 20.^{Гл.} 4; 50.^{44;} 57.^р Лук. 6; 15.^с Гл. 15; 27.^а Гл. 5; 16,
48.^б Лев. 25; 54.^в Мат. 12; 46.^{Мар.} 5; 51.^{Дѣян.} 4; 14.^г Мар. 5; 24.^д Гл. 2; 4. 8,
20. Ст. 8,
50.^е Гл. 15; 19.